

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਸਿਵਲ ਮਿਸਲੇਨੀਅਸ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਏ.ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਸਾਹਮਣੇ

ਬਾਵਾ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 597.

ਮਈ 18, 1966।

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III)- ਧਾਰਾ 38(1)-ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ-ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ-ਕੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

590

ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1967)1

ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਧਾਰਾ 27 ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ-ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼-ਅਰਥ- ਕੀ ਉਹੀ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ-ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ-ਕੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਵਾਚਿਆ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38(1) ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਵਿਵਸਥਾ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਵਾਚਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ 'ਹੋਰ ਦਿਨ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ ਕੋਰਮ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸਥਾਈ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸੇ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੀਟਿੰਗ ਅਧੂਰੀ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਵਾਚਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਵੀ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਹੈ ਉਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ

ਕਰਨਾ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਨੈਪ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਫਾਲਤੂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਬਚ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਣ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾ ਸਕਣ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ, ਜਿਸਦਾ ਆਧਾਰ ਅਜਿਹੀ ਵਸਤੂ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ।

ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਦੂਆ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਨੂੰ 12 ਅਗਸਤ, 1965 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ ਜੱਜ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 18 ਮਈ 1966 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਮੁਕਤਸਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਮੁਕਤਸਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਥਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ।

ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਅਤੇ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਅੰਬਾਲਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਐਸ.ਕੇ. ਜੈਨ, ਐਸ.ਸੀ. ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਪੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ, ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ।

591

ਬਾਵਾ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ (ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.)

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਹੁਕਮ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ.-ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਾਵਾ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫਸਰ (ਸਿਵਲ), ਮੁਕਤਸਰ ਅਤੇ ਮੁਕਤਸਰ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਹਨ। ।

ਮੁਕਤਸਰ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3, ਨੇ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ। 31 ਅਕਤੂਬਰ 1964 ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੁਪਹਿਰ 3 ਵਜੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ

ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਚੁਣਨ ਲਈ ਸੱਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਕਤਸਰ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੁੱਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਗਿਆਰਾਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 (1911 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 3) ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ-

"38. (1) ਹਰੇਕ ਕਮੇਟੀ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਇਸ ਦਾ ਸਕੱਤਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ, ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ, ਹਟਾਉਣਾ, ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ;

* * * *

(3) ਜਦੋਂ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਸਕੱਤਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਕੱਤਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮੇਟੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।"

ਇਸ ਲਈ ਮੁਕਤਸਰ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਕੱਤਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27(1) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਾਲ, ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"27. (1) ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੋਰਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(2) * * * *

ਬਸ਼ਰਤ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸਾਧਾਰਨ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਰਮ ਮੌਜੂਦ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਚੇਅਰਮੈਨ ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ

592

ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1967) 1

ਸਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜੋ ਅਸਲ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਕੋਰਮ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ, ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਆਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੁਲਤਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਰਮ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ।"

ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਕਤਸਰ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਕੋਰਮ ਦੁਪਹਿਰ 3 ਵਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਸਕੱਤਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਛੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਗਿਆਰਾਂ ਹੈ। ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰ ਹੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਕੋਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ 'ਉਸ ਦਿਨ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜੇ ਉਹ (ਚੇਅਰਮੈਨ) ਠੀਕ ਸਮਝੇ'। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਮੀਟਿੰਗ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ 7 ਵਜੇ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਅਸਲ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਚਾਰ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਬਾਅਦ ਦੁਪਹਿਰ 3 ਵਜੇ। ਜਿਸ ਲਈ ਪੂਰਾ ਕੋਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਦੂਜੀ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ, ਉਕਤ ਪ੍ਰਵਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਕੋਰਮ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹੀ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰ 31 ਅਕਤੂਬਰ 1964 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7 ਵਜੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਕਤਸਰ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਸਕੱਤਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 2 ਨਵੰਬਰ 1964 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਜੁਆਇਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 3 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਛੁੱਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ 4 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਨਵੰਬਰ 5 ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ 11 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਤੋਂ 4 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ '3 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 3 ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਨਵੰਬਰ, 1964 ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਦਾ ਸਕੱਤਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 232 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਇਕ 2 ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਆਇਆ ਸੀ- ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਜੋਂ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਆ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਿੰਨ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ (i) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ,

ਬਾਵਾ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ (ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.)

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 232, ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਡ ਮਤੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ii) ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ: 'ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦਿਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੀਟਿੰਗ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ: ਕੋਰਮ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਅਧੂਰਾ, ਪਰ ਉਹੀ ਦਿਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ; ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, 'ਹੋਰ ਦਿਨ' ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸਿਰਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ (iii) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ' ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਮਤਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਵਾਲਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਉਸੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ (1) ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਉਪ ਧਾਰਾ: (3) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਬਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਦੇ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੀ ਵਾਪਸੀ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਆਨ ਇੱਕ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1953 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਹੈ, ਇੱਕ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ

594

ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1967) 1

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਪਰ 1953 ਦੀ ਸੋਧ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਦੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 232 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਕੱਤਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਦਾ ਸਕੱਤਰ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.3 ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 232 ਸਿਰਫ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। 'ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮਤੇ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ' ਅਤੇ ਉਹ ਧਾਰਾ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 232 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਉਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਦੁਆਰਾ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ.3 ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 232 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ 3, ਮਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 232 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ, ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ, ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਨੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ

ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1, ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 38 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1, ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ.3 ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ 3 ਵਜੋਂ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਸੱਦੀ ਗਈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੋਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ (1) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੀਟਿੰਗ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨੀ ਪਈ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਹੋਰ ਦਿਨ'। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਕਰਨ 'ਹੋਰ ਦਿਨ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਵਾਨ ਵਿੱਚ 'ਹੋਰ ਦਿਨ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

595

ਬਾਵਾ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ (ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.)

ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ ਕੋਰਮ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਅਧੂਰੀ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸੇ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੀਟਿੰਗ ਅਧੂਰੀ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ 29 ਫਰਵਰੀ 1932 ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ 3 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-

"ਮੁਲਤਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਹਨ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਧਾਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ, ਕਿਸੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿੱਚ, ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਸਥਾਨ, ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਘੰਟੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਲਈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਇਸ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੇ ਆਯਾਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਦੁਪਹਿਰ 3 ਵਜੇ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ, ਉਸੇ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7 ਵਜੇ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸੇ ਦਿਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਤਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਪ-ਨਿਯਮ ਕਾਫੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਛਪਿਆ ਸੰਸਕਰਣ

ਉਰਦੂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਬਾਰੇ ਤੁਰੰਤ ਹਾਜ਼ਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਘੰਟਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਾਅਦ. ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਕੋਰਮ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਅਧੂਰਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਉਲਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ, ਕਿ ਕੋਈ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਰਮ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਚਾਰ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜਨਰਲ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਮਿਤੀ 19 ਨਵੰਬਰ 1964 ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਪਹਿਰ 3.45 ਵਜੇ 31 ਅਕਤੂਬਰ 1964 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 3 ਵਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜੇ ਗਏ ਜੋ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਸ਼ਾਮ 7 ਵਜੇ ਮੀਟਿੰਗ ਮੁਲਤਵੀ ਉਸੇ ਦਿਨ 'ਤੇ. ਪਰ ਉਹੀ

596

ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1967) 1

ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਕੀ ਦੇ ਛੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਦੁਪਹਿਰ 3 ਵਜੇ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰ ਮੁਕਤਸਰ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਤਾਰ ਉਸ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੇ ਉਹ ਸ਼ਾਮ 7 ਵਜੇ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਤੋਂ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਨੂੰ ਪੱਤਰ, ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ. 4, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ; ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਦੇ ਬਾਕੀ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰ ਜੋ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਮੁਕਤਸਰ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਸ਼ਾਮ 7 ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਦਿਨ ਮੁਲਤਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਛੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰ ਜੋ ਦੁਪਹਿਰ 3 ਵਜੇ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7 ਵਜੇ ਮੁਲਤਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਉਸੇ ਦਿਨ ਤੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਸੀ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇਵੇਂ ਮੈਂਬਰ, ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਦੇ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਮੈਂਬਰ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ: ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਕਤਸਰ ਦੇ ਪਤਿਆਂ 'ਤੇ ਹੀ

ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ 'ਹੋਰ ਦਿਨ' ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਤਤਕਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਣ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ 'ਹੋਰ ਦਿਨ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਨਾ ਹੋਵੇ। 'ਉਸੇ ਦਿਨ' ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਤੋਂ 'ਹੋਰ ਦਿਨ' ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, 'ਦੂਜੇ ਦਿਨ' 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ। ਦਿਨ ਪਰ ਉਸੇ ਦਿਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੀਟਿੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਉਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਦੇਸ਼: ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ 'ਦੂਜੇ ਦਿਨ' ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਨੈਪ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਬਚ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹੈ। ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ, ਜਿਸਦਾ ਆਧਾਰ ਅਜਿਹੀ ਵਸਤੂ ਹੈ, ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ. ਤਾਂ ਕਿ ਦੂਜੀ ਮੀਟਿੰਗ 31 ਅਕਤੂਬਰ 1964 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7 ਵਜੇ ਹੋਈ। ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਸੀ

597

ਬਾਵਾ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ (ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.)

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਅਤੇ 1932 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ 3 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ 3 ਦੇ ਉਲਟ। ਅਜਿਹੀ ਮੀਟਿੰਗ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਕੱਤਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਤਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ.3 ਮੁਕਤਸਰ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਸਕੱਤਰ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 3. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 2 ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮਤੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 232 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ,

ਅਤੇ, ਬਰਾਬਰ, ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਕਰਤਾ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ 'ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

#ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਦੁਆਰਾ: ਸਰਵੇਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ